Ken-nét E. Hây-gin
(Kenneth E. Hagin)

NHỮNG BÍ QUYẾ

CẦU NGUYỆN

Hội thánh Tin lành VN tại Mosscow
e-book TINLANH.RU 2002

Về tác giả

Công vụ hầu việc Chúa của người anh em Ken-nét Hây-gin đang tiếp tục thế là đã được hơn 50 năm, kể từ khi Đức Chúa Trời bằng một cách kỳ diệu đã chữa lành cho ông bệnh yếu tim và bệnh viêm máu không thể điều trị được vào tuổi 17. Ngày hôm nay công vụ của ông bao trùm cả thế giới. Chương trình "Thảo luận trên ra-đi-ô về đức tin" có thể đón nghe được ở trên toàn lãnh thổ USA và ở hơn 80 nước ngoài. Các lĩnh vực khác của công vụ ông bao gồm: "Lời đức tin" - tạp chí ra hàng tháng phát không mất tiền; các buổi truyền giảng Tin lành "Tất cả đức tin" tiến hành trên cả nước; trường học Kinh Thánh tại chức RHEMA; trung tâm đào tạo Kinh Thánh RHEMA; tổ chức các sinh viên tốt nghiệp RHEMA; liên minh quốc tế các người hầu việc Chúa RHEMA và công vụ trong các nhà tù.

1. Bí quyết cầu nguyện theo Lời Chúa

Jê-sus - Đấng Trung bảo, Đấng Cầu thay, Đấng bào chữa cho chúng ta và là Chúa chúng ta. Ngài đứng giữa chúng ta và Đức Chúa Cha. Không có chỗ nào trong Kinh Thánh nói rằng Chúa Jê-sus dặn môn đồ phải cầu nguyện với Mình. Ngài luôn luôn bảo họ cầu nguyện với Đức Chúa Cha nhân danh của Ngài.

Nếu chúng ta muốn chắc chắn đạt đến được ngôi ân điển, chúng ta cần phải đi đến đó đúng theo những nguyên tắc đã được trình bầy trong Lời Chúa.

Giăng 16:23-24

"Trong ngày đó, các ngươi không hỏi ta về điều chi nữa. Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, điều chi các ngươi sẽ cầu xin nơi Cha, thì Ngài sẽ nhân danh Ta mà ban cho các ngươi.

Đến bây giờ, các ngươi chưa từng nhân danh Ta mà cầu xin điều chi hết. Hãy cầu xin đi, các ngươi sẽ được, hầu cho sự vui mừng của các ngươi được trọn vẹn. "

Hãy để ý rằng Chúa Jê-sus đã nói: "Trong ngày đó, các ngươi không hỏi ta về điều chi nữa..." Jê-sus nói điều này ngay trước khi Ngài rời đi. Ngài nói về công việc cầu thay của Mình sau khi sắp tới Ngài sẽ được nhấc lên và ngự chỗ của Mình bên hữu Cha. Trong bản dịch khác có thể đọc thấy rằng: "Ngày đó các ngươi sẽ không cầu xin Ta nữa." Ngài bảo phải cầu nguyện với Đức Chúa Cha nhân danh của Ngài. Không thể có lời cầu nguyện nào khác.

Chúng ta có thể nói với Jê-sus rằng chúng ta yêu mến và quí trọng Ngài biết dường nào, nhưng khi vấn đề liên quan đến cầu nguyện và nài xin, thì chúng ta phải cầu xin Cha thông qua Chúa Jê-sus. Trong Ê-phê-sô 3:14-15 có nói: "*Ấy là vì cớ đó mà tôi quỳ gối trước mặt Cha (của Chúa Jê-sus Christ chúng ta), bởi Cha mà cả nhà trên trời và dưới đất đều được đặt tên.*" Không quan trọng là bạn thuộc về Hội thánh nào. Điều quan trọng là bạn thuộc về nhà ai.

Nhiều người cầu nguyện với Đức Chúa Trời, nhưng không có một chút khái niệm nào về cách cầu nguyện với Cha. Có cảm tưởng là thật ra họ không biết Ngài. Ngài là Đức Chúa Trời đối với thế gian, nhưng đối với tôi Ngài là Cha. Thật vui sướng làm sao khi biết rằng Cha sẽ trả lời cho lời cầu nguyện của chúng ta.

Có một lần Smít Wigz-wơt sửa ống nước trong một căn nhà lớn. Bà chủ nhà đến nhìn xem anh làm việc ra sao, rồi đi ra. Một lúc sau bà ta quay lại căn phòng đó và khép cửa lại sau lưng mình. Bà yêu cầu anh phải trả lời một câu hỏi: "Cái gì làm cho anh có vẻ mặt tuyệt vời đến như vậy? Cảm tưởng như anh đầy dẫy sự vui mừng." Và anh trả lời cho bà ta, rằng vào bữa ăn sáng vợ anh đi xuống gác, báo tin hai trong số mấy đứa con của họ ốm rất nghiêm trọng. Anh kể, trước khi tiếp tục ăn sáng họ đi lên gác, đặt tay lên những đứa trẻ, và chúng được lành bệnh ngay tức khắc. Wigz-wơt rất vui sướng vì anh đã cầu xin và đã nhận được. Sự vui mừng của anh thật đầy trọn.

Khi đó người đàn bà kia bèn hỏi, liệu bà ta có thể biết Đức Chúa Trời được giống như thế hay không. Và ngay tại đó bà ta tiếp nhận Chúa Jê-sus làm Cứu Chúa của mình. Sau đó bà ta hỏi liệu bà có thể sống mãi trong tâm trạng này được không, và anh đã nói với bà, nếu bà muốn luôn luôn được như vậy, thì bà phải chia sẻ nó với người khác. Anh bảo bà đi và kể cho tất cả bạn bè về sự cứu rỗi của mình.

Các bạn thấy không, nếu mấy đứa con anh vẫn còn ốm, thì người anh em chúng ta Wigz-wơt chắc vẫn còn lo lắng và buồn rầu. Nhưng thay vào đó, khuôn mặt anh sáng ngời lên. Tôi cảm tưởng rằng mọi cơ đốc nhân đều phải là như vậy. "*... Hãy cầu xin đi, các ngươi sẽ được, hầu cho sự vui mừng của các ngươi được trọn vẹn.*" (Giăng 16:24). Các bạn phải ở trong sự vui mừng đó ngay cả trước khi những gì mình cầu xin thể hiện ra.

Một lần khác Wigz-wơt có một nan đề nghiêm trọng về tài chính. Anh đang là khách của một người rất giàu có, nhưng anh không nói một lời nào về nhu cầu của mình. Anh chuyển giao lên Chúa tất cả những lo lắng của mình và huýt sáo một cách vui vẻ. Còn người giàu này thì đang có một tâm trạng chẳng ra gì, và nói với Wigz-wơt rằng ông ta chịu cho tất cả tài sản mình để có được một tâm trạng như Wigz-wơt. Wigz-wơt nói rằng điều đó được ban cho không mất tiền, tất cả những gì cần làm, là chuyển giao lên Jê-sus mọi lo lắng của mình.

Nhiều năm trước tôi truyền giảng trong một Hội thánh ở không xa nhà mình. Sau một tuần lễ ở đó, mục sư đề nghị tôi ở lại thêm. Ông ta hỏi tôi cần bao nhiêu tiền. Tôi nói cho ông, và ông trả lời rằng họ chưa bao giờ trả cho một người giảng tin lành nhiều như vậy, nhưng họ sẵn sàng làm điều đó. Sau đó chúng tôi thoả thuận với nhau và về các nhu cầu khác của tôi nữa. Đến thứ bẩy, trước buổi nhóm chiều chủ nhật, tôi quay về nhà và phát hiện ra rằng có nhiều khoản chi không lường trước được xuất hiện, và tôi cần thêm vài trăm đô-la nữa. Tôi biết rằng khi mục sư biết được điều này ông ta sẽ bị bối rối. Tôi thì đã đồng ý ở lại chỗ họ thêm hai tuần nữa; vì thế nên tôi chẳng còn cách nào khác là cầu nguyện để Chúa sắp sếp xong mọi sự đó.

Quay lại nhóm, tôi không nói gì với mục sư cả. Về sau ông nói với tôi rằng họ cũng đang thiếu thốn, và họ không thể trả cho tôi ngay cả khoản tối thiểu kia mà ông đã hứa. Sau đó tôi nói với ông ta về khoản cần thêm. Đến lúc này thì ông ta lo buồn thực sự. Tôi nói với ông rằng tôi sẽ tin tưởng về số tiền đó, và ông có thể trợ giúp tôi bằng sự thuận ý cầu nguyện.

Sau đó bà vợ ông ta để ý thấy là khó khăn tài chính đó chẳng hề làm tôi bận tâm, tôi luôn đầy dẫy vui mừng như mọi khi. Khi buổi nhóm xong, tôi đã có tiền trong tay. Ngợi khen Chúa! Các bạn thấy không, đã nẩy ra một nhu cầu, và Đức Chúa Trời đã trả lời cho nhu cầu đó. Ngài còn ban cho tôi thậm chí nhiều hơn cả điều tôi cần nữa, bởi vì tôi đã hành động theo đức tin, không để ý đến hoàn cảnh nhìn thấy xung quanh.

Trong Ê-phê-sô 5:20 nói rằng: "*hãy thường thường nhân danh Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta, vì mọi sự tạ ơn Đức Chúa Trời là Cha chúng ta*." Phao lô nói với chúng ta là phải tạ ơn Cha. Danh của Chúa Jê-sus đảm bảo đường vào trái tim Cha. Nếu các bạn muốn nhận được sự trả lời, hãy noi theo những gì Lời Chúa dạy. Hãy cầu nguyện với Cha nhân danh Jê-sus.

Các bạn đến nhà băng với tấm séc có ghi tên người bạn mình, và đòi họ cấp tiền mặt theo tấm séc đó, thì người ta sẽ hỏi bạn có tiền trong tài khoản không. Nhưng, nếu trên tấm séc đó ghi tên người mà đã mở tài khoản trong nhà băng đó, thì sẽ không còn thắc mắc gì nữa. Đôi khi lời cầu nguyện của chúng ta không hiệu quả, vì chúng ta đặt vấn đề một cách hoàn toàn không đúng đắn. Cảm tạ Đức Chúa Trời vì Chúa Jê-sus giữ một địa vị cao trọng trên trời. Đường đến với Cha chỉ qua Ngài. Nào, hãy sử dụng Danh Jê-sus đầy quyền năng mà Ngài đã ban cho chúng ta. Ngài đã cho chúng ta quyền sử dụng cái tên đó. Ngài nói: "... nhân danh Ta mà trừ quỉ" (Mác 16:17). Đây là nói về những kẻ tin. Chúng ta có quyền sử dụng cái tên này chống lại ma quỉ. Chúng ta có quyền sử dụng cái tên này để đuổi lũ quỉ đang trói buộc linh hồn con người.

Nhiều năm về trước tôi dẫn những buổi nhóm thờ phượng tại miền đông, bang Texas. Chủ đề là cầu nguyện. Khi đó xảy ra hai sự kiện hoàn toàn thay đổi cuộc sống tôi. Tôi luôn luôn tin vào sự Chúa chữa bệnh, nhưng trong một số trường hợp tôi cũng thấy hơi hoảng. Chẳng hạn, là khi chuyện dính dáng đến những người mắc những bệnh về trí óc hoặc là bị quỉ ám. Lúc đó Chúa cho tôi một sự so sánh như thế này. Hãy tưởng tượng là bạn đi đến cái xe của mình để mở cửa. Bạn có thể nói là *bạn* mở cửa, nhưng thực chất không phải là bạn, mà là cái chìa khoá, bởi vì thật ra chính nó mở. Chúng ta dùng chìa khoá để mở khoá điện. Chìa khoá là cái quan trọng nhất trong tình huống này.

Tôi bắt đầu nhìn vào mọi việc dưới góc độ này: tôi không thể đuổi được một con quỉ nào. Nhưng Chúa Jê-sus đã ban cho tôi chìa khóa. Jê-sus là chìa khóa. Và mọi sự sợ hãi của tôi về chuyện đuổi quỉ đã chấm dứt.

Điều thứ hai, khi tôi nghiên cứu Lời Chúa, tôi nhìn thấy điều mới lạ. Tôi khuyên các bạn hãy suy ngẫm về những gì mình đã đọc trong Lời Chúa. Tâm linh của chúng ta cần có kiến thức và cần được chỉ dạy. Việc bạn chỉ đơn thuần đọc Lời Chúa chưa phải là dấu hiệu chỉ rằng tâm linh bạn đang được gây dựng. Tôi có thể đọc rất nhiều sách khoa học, nhưng điều đó không nói lên là tôi hiểu được những gì mình đã đọc. Có thể đọc Kinh Thánh mà không hiểu được những gì đã đọc. Cần phải để Lời Chúa rơi vào được trong sâu thẳm lòng bạn, để bạn được tỏ ra về điều mình đọc.

Nhiều năm trước tôi đã đọc thuyết tương đối của Anh-stanh, nhưng rồi chẳng hiểu gì cả. Khi tôi đọc xong, tôi còn biết ít hơn khi mới bắt đầu đọc. Điều này làm tôi bối rối.

Tôi nghĩ rằng nhiều khi người ta đọc Kinh Thánh mà không hiểu những gì họ đọc. Họ cố gắng hiểu nó bằng trí khôn. Bạn cần có sự tỏ ra về Lời Chúa trong lòng mình.

Thế là, đang đọc Lời Chúa, tôi bắt đầu suy ngẫm về những gì đã đọc. Tôi bắt đầu được tỏ ra dần về những gì trước kia tôi không hề thấy. Tôi hiểu ra rằng ma quỉ là tác giả của mọi cái ác và nó là vua chúa của thế gian này. Sa-tăng đã làm mù mắt và trói buộc mọi người.

Tôi được tỏ ra rằng những thành viên chưa được cứu trong gia đình tôi bị ma quỉ trói buộc. Chẳng có ai tỉnh táo mà lại đi phóng xe với tốc độ chết người 160 km / giờ. Nhưng người nào bị ảnh hưởng của ma tuý hay thuốc phiện có thể làm điều đó như chơi, vì anh ta không biết điều mình làm. Không có một người khôn ngoan nào lại cố tình sống theo cách để mà sau xuống địa ngục. Thí dụ, Kinh Thánh nói về người con trai hoang đàng, rằng anh ta đã tỉnh ngộ lại (Lu-ca 15:17).

Sự tỏ ra này làm tôi bàng hoàng. Tôi đã cầu nguyện cho người anh trai mình còn đang sống không có Đức Chúa Trời. Tôi hiểu ra được rằng suốt thời gian qua tôi cầu nguyện và kiêng ăn trong sự vô tín. (Nếu bạn cho rằng việc chỉ ở sự cầu nguyện mà thôi, thì sẽ chẳng có gì thành được. Đó chính là điều tôi được tỏ ra lúc đó.)

Tôi đứng dậy, tay cầm quyển Kinh Thánh và nói: "Nhân danh Đức Chúa Jê-sus Christ, ta trói buộc nhà ngươi, tà ma và các tà linh của địa ngục đang ràng buộc linh hồn của anh ta. Ta trói buộc các ngươi nhân danh Đức Chúa Jê-sus Christ." Lòng tôi tràn đầy sự vui mừng, bởi tôi biết rằng mình đã trúng đích. Tôi cất cuốn Kinh Thánh đi và ra khỏi phòng vừa đi vừa huýt sáo và ca hát.

Hai tuần sau, khi đang vào phòng ngủ, tôi nghe một giọng nói: "Nhưng mày thật sự đâu có nghĩ là nó sẽ được cứu?" Tôi đứng sững lại như thể chân bị đóng đinh, quyết từ chối không chịu nghĩ về điều đó nữa. Sâu thẳm trong lòng mình tôi bật cười. Tôi nói với ma quỉ rằng tôi đã đòi hỏi sự cứu rỗi người anh mình, rằng tôi biết là điều đó sẽ xẩy ra đúng như thế. Hai

ngày sau, chính tại đó, tôi lại nghe thấy đúng giọng nói đó lại đặt cho tôi cũng câu hỏi đó. Tôi lại dừng lại và không để cho ý nghĩ đó len vào đầu óc mình. Tôi nói với ma quỉ rằng tôi đã đòi hỏi sự cứu rỗi người anh mình và tôi đã phá bỏ quyền lực của sa-tăng trên anh ta.

Sau đó vài ngày tôi nhận được lá thư của vợ tôi, trong đó báo rằng anh trai tôi đã tin nhận Chúa. Tôi viết thư trả lời và nói là tôi đã biết điều này từ hai tuần trước rồi.

Danh của Jê-sus cũng thuộc về bạn. Cái Tên đó có quyền lực trên đất. Bạn có quyền sử dụng Cái Tên đó. Nếu ma quỉ lừa lôi được bạn vào đấu trường nghĩ ngợi thì nó sẽ cho bạn phải đòn. Nhưng nếu mà bạn giữ nó lại trên đấu trường đức tin thì nó sẽ là nạn nhân. Hãy đánh trận đức tin một cách tốt lành. Phi-e-rơ nói: "*Kẻ thù nghịch anh em là ma quỉ, như sư tử rống, đi rình mò chung quanh anh em, tìm kiếm người nào nó có thể nuốt dược. Hãy đứng vững trong đức tin mà chống cự nó, vì biết rằng anh em mình ở rải khắp thế gian cũng đồng chịu hoạn nạn như mình.*" (1 Phi-e-rơ 5:8-9). Bạn phải tin tưởng với cả trái tim, cả tâm linh mình sự chân thật của tất cả những gì có nói trong Lời Chúa Trời.

Các bạn thấy không, ma quỉ tấn công tôi hai lần. Nó thử khiêu khích tôi, để tôi bắt đầu tìm các lý lẽ: "Nhưng mày thật sự đâu có nghĩ là nó sẽ được cứu?" Đó chính là cung cách nó nói chuyện với tôi. Nhiều người cố thử dùng chính cách này để giải quyết các nan đề tâm linh của mình - nhờ sự giúp đỡ của trí óc mình. Tại đây họ bị rối tung lên, rồi bắt đầu luống cuống, và trên mặt họ xuất hiện nét lo lắng.

Nhưng bạn cần hành động dựa xuất phát từ cái tôi sâu thẳm bên trong bạn - dựa theo lòng mình - dựa theo tâm linh mình. Jê-sus nói: "ai sẽ nói ... nếu người chẳng nghi ngại trong lòng, nhưng tin chắc lời mình nói sẽ ứng nghiệm, thì điều đó (bất cứ nói gì - ND) sẽ thành cho." (Mác 11:23).

Cũng trong năm đó tôi truyền giảng ở Port Artur bang Texas. Các buổi nhóm thành công, có nhiều sự chữa lành. Dự các buổi nhóm đó có một người chị em từ Hội thánh Giám lý, bà ta đến để cảm ơn vì những chân lý đã nhận được. Bà ta kể với tôi là bà bị bệnh đã hai mươi năm và không làm việc gì được. Thậm chí bà còn không dậy nổi để chuẩn bị bữa sáng cho chồng mình nữa. Bà ta đã hơn bốn mươi, và bà có hai cô con gái đã lớn. Các bác sĩ cũng không giúp gì được cho bà. Bà đã đi tham dự nhiều buổi cầu nguyện chữa lành, nhưng vẫn chưa được lành bệnh. Nhưng qua các buổi nhóm của tôi bà đã hiểu ra bằng cách nào nhận được sự chữa lành.

Sau đó một thời gian tôi nhận dược lá thư từ người đàn bà đó cùng với khoản tiền dâng hiến kèm theo ở trong, bởi vì bà ta muốn người khác cũng nhận được sự cứu giúp mà bà đã nhận được. Bà nói rằng trước kia bà không biết về tầm quan trọng của Lời Chúa và Danh Jê-sus. Lánh riêng một mình trong nhà, bà đọc những trích đoạn trong Kinh Thánh, giơ quyển Kinh

Thánh của mình lên và nói: "Sa-tăng, kẻ trói buộc thân thể ta suốt những năm vừa qua, ta phá hủy quyền lực của mày trên đời sống ta và ta tuyên bố sự giải phóng và sự chữa lành của mình." Bà ta kể thêm là lần đầu tiên sau hai mươi năm bà lại tự làm công việc nội trợ trong nhà. Sáu tháng trôi qua, và bà vẫn khoẻ mạnh như vậy. Bà ta nói rằng bà tràn đầy sức lực và tỉnh táo như một thanh niên mới lớn, và chưa bao giờ cảm thấy mình thoải mái như thế kể từ năm mười sáu tuổi.

Sau đó bà kể về người chồng mình là người chưa tin Chúa. Đi Hội thánh với bà thì ông từ chối, mặc dù là một người chồng tốt. Bà ta lại cầm quyển Kinh Thánh vào tay và nói: "Nhân danh Jê-sus Christ ta phá hủy quyền lực của ma quỉ trên người chồng ta và tuyên bố ông được cứu chuộc." Bà ta nói rằng mọi sự xảy ra cứ như trong chuyện cổ tích. Qua một buổi chiều ông ta trở nên một con người mới. Bà nói là họ đang được hưởng quãng thời gian hạnh phúc nhất của cuộc sống gia đình.

Bà ta còn kể về mấy cô con gái của mình, hay hút thuốc và đi sàn nhẩy đêm. Bà lại giơ tay lên trời và phá hủy quyền lực ma quỉ trên họ, tuyên bố họ được cứu. Trong vòng mười ngày họ thay đổi hoàn toàn. Họ được giải phóng khỏi những thói xấu đã từng xiềng xích họ, và thiên đàng đã trở thành nhà của họ.

Khi chúng ta biết cách cầu nguyện theo Lời Đức Chúa Trời thì những lời cầu nguyện của chúng ta có được kết quả!

2. Bí quyết cầu xin Cha nhân danh Jê-sus

Giăng 16:23-24

"Trong ngày đó, các ngươi không hỏi ta về điều chi nữa. Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, điều chi các ngươi sẽ cầu xin nơi Cha, thì Ngài sẽ nhân danh Ta mà ban cho các ngươi.

Đến bây giờ, các ngươi chưa từng nhân danh Ta mà cầu xin điều chi hết. Hãy cầu xin đi, các ngươi sẽ được, hầu cho sự vui mừng của các ngươi được trọn vẹn. "

Chúa Jê-sus nói điều này không lâu trước thập hình. Ngài có ý nói về thời kỳ chúng ta - là thời gian sau khi Ngài đã lên thập tự giá, đã được nhấc cao lên trời ngồi bên hữu Chúa Cha. Bây giờ Ngài là Đấng Trung bảo, Đấng Cầu thay, Đấng bào chữa cho chúng ta và là Chúa chúng ta. Ngài đứng giữa chúng ta và Đức Chúa Cha. Khi Ngài nói về "ngày đó", Ngài có ý nói về

ngày của thời kỳ Tân Ước.

Khi Jê-sus còn trên đất này, các môn đồ có thể hỏi Ngài, họ có thể đến trao đổi với Ngài bằng xương bằng thịt.

Một trong số những người bạn tôi, một người hầu việc Chúa, chẳng bao giờ nhận được sự trả lời cho những lời cầu nguyện của mình. Đối với ông ta cầu nguyện là cực hình. Ông ta cầu xin Jê-sus. Tôi cầu xin Cha nhân danh Jê-sus. Tôi cầu nguyện như thế đã hơn 50 năm nay, và đã nhận được tất cả những gì mình xin. Thường thì tôi nhận câu trả lời ngay tức khắc. Song, trong những trường hợp liên quan đến tiền bạc thì điều đó có thể cần vài ngày, vì những kênh dẫn chúng đến không phải chỉ có một.

Nếu người bạn tôi nhờ tôi cầu nguyện về tình trạng tài chính của ông ta, thì cả ông ta và tôi phải thuận ý được với nhau trong vấn đề này. Nhưng ý muốn của ông ta có thể cản đường ý muốn và đức tin của tôi, bởi vì chúng ta có quyền lực trên ma quỉ và các tà linh, nhưng chúng ta không có quyền lực trên tâm linh con người. Giả sử chúng ta có quyền trên con người, thì chúng ta đã cứu được tất cả.

Trong quyển sách của Giôn Leik "Lời giảng về uy quyền trên ma quỉ, bệnh tật và cái chết", ông kể về lời cầu nguyện cho một người bị mắc bệnh tiểu đường. Họ quỳ gối xuống chuẩn bị cầu nguyện, và Leik hỏi anh ta về số tiền 5 ngàn đô-la, là số tiền cứ hiện lên trước ông. Người đàn ông đó trả lời, rằng anh ta và người anh của anh ta có một việc làm ăn chung. Anh của anh ta bị chết. Vợ chưa cưới của anh ta muốn anh ta chấm dứt công việc đó, và anh ta làm theo như vậy. Nhưng anh ta giữ lại cho mình 5 ngàn đô-la, vì cho rằng anh ta đáng được hưởng chúng, mặc dù thực tế là tiền của cô kia. Anh ta nói với Leik, rằng tài khoản trong nhà băng anh ta có hơn 5 ngàn, cho nên Leik bảo anh viết tấm séc 5 ngàn đô-la, và hứa sẽ cầu nguyện cho anh sau khi anh ta làm điều đó. Người đàn ông viết tấm séc đó, đi đến hòm thư và gủi nó cho cô vợ chưa cưới. Khi anh ta quay lại thì anh ta đã được lành bệnh. Đôi khi những chuyện tương tự làm cho lời cầu nguyện không thu được kết quả.

Ai đó có thể nói: tôi tin vào đoạn Kinh Thánh Giăng 16:23-24, *nhưng*... Đừng nên nói "nhưng", bởi vì trong đoạn đó không có chữ "nhưng". Ai đó có thể nói: tôi sẽ tin vào đoạn Kinh Thánh đó, *nếu*..., Trong đoạn đó không có chữ "nếu", cho nên đừng nên nói "nếu". Hãy tin lời nói của Jê-sus.

Trong Giăng 16:24 Jê-sus nói như sau: "*Đến bây giờ, các ngươi chưa từng nhân danh Ta mà cầu xin điều chi hết...*" Đến thời điểm đó chưa có ai cầu xin một điều gì nhân danh của Ngài, vì Ngài còn đang ở trên đất. Lời cầu nguyện nhân danh Jê-sus sẽ vô dụng khi Ngài còn chưa bắt đầu chức vụ cầu thay của Mình bên hữu Cha.

"*Hãy cầu xin đi, các ngươi sẽ được, hầu cho sự vui mừng của các*

ngươi được trọn vẹn. " (câu 24). Sự vui mừng của bạn sẽ không thể trọn vẹn, một khi các nhu cầu của bạn chưa được thỏa mãn. Sự vui mừng của bạn sẽ không thể trọn vẹn, nếu như bạn không trả được tiền nhà, hoặc các phiếu thanh toán. Sự vui mừng của bạn sẽ không thể trọn vẹn, nếu con cái bạn bị ốm.

Buổi thời phượng của chúng tôi đang diễn ra, và vào khoảng sáu giờ chiều có tiếng chuông điện thoại. Đó là bà mẹ vợ tôi gọi, bà đang trông mấy đứa con chúng tôi. Bà nói là Ken con trai tôi bị bệnh lên quai bị. Nó đau đã vài tiếng đồng hồ. Vì thế nên bà đưa ống nói cho nó, và nó nói rằng nó đã yêu cầu bà gọi điện cho tôi, vì nó biết tôi sẽ cầu nguyện với Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời sẽ chữa lành cho nó. Khi Ken đặt ống nói xuống, chúng tôi đã cùng cầu nguyện. Sau đó bà ngoại kể lại là nó lập tức ngủ thiếp đi ngay. Bốn mươi lăm phút sau bà đánh thức nó dậy, bảo nó thay quần áo ngủ và đi vào giường. Nó không còn sốt chút nào, không còn vết sưng nào, và nó cảm thấy khoẻ khoắn tuyệt vời! Từ đó đến nay nó chẳng lần nào bị quai bị nữa. Đức Chúa Trời có nghe thấy và trả lời cầu nguyện đấy chứ! Quá thường xuyên người ta chỉ đơn giản lẩm bẩm một hai lời trong bóng tối và gọi đấy là lời cầu nguyện. Họ đơn giản chỉ *hy vọng*, là sẽ có gì đó biết đâu sẽ xẩy ra.

Chúng ta hãy cùng nhau làm sáng tỏ sự khác biệt giữa sự cầu nguyện "vì Jê-sus" (kiểu cầu nguyện dạng "vì Jê-sus xin Chúa hãy làm điều này điều kia..." - ND) và cầu nguyện nhân danh Jê-sus. Khi bạn hướng lên Đức Chúa Trời và xin Ngài làm một điều gì đó vì Jê-sus, tức là bạn cầu xin để điều đó được làm cho Jê-sus, rút từ tài khoản của bạn. Điều đó khá là ngốc nghếch, bởi vì Jê-sus không cần đến sự cứu giúp, giả sử nếu Ngài có cần sự cứu giúp nào, thì bạn cũng không có đủ phương tiện để tương trợ nó. Sự cứu giúp thì chúng ta mới cần, còn phương tiện thì Ngài có! Từ giờ đừng có cầu nguyện "vì Jê-sus" nữa.

Nếu tôi bị đau dạ dày, và tôi cầu nguyện xin chữa lành, thì không phải là tôi mong cho Jê-sus được dễ chịu, mà là mong cho mình - chính tôi cần sự cứu giúp. Tôi bị đau, chứ không phải Jê-sus. Nếu tôi mắc nợ 100 đô-la và cầu nguyện về khoản tiền này, thì tôi tìm sự cứu giúp cho bản thân mình.

Tôi cũng biết là Đức Chúa Trời vẫn giúp đỡ chúng ta ở những mức thấp hơn, khi mà chúng ta không biết điều nào khác tốt hơn, nhưng chúng ta cần học lớn lên trong cả vấn đề cầu nguyện. Kinh Thánh dạy rằng sự tăng trưởng thuộc linh và thuộc thể cũng giống nhau. Không có ai sinh ra đã là một con người trưởng thành. Người ta sinh ra là con đỏ, và sau đó họ lớn lên. Chúng ta cần lớn lên trong vấn đề cầu nguyện cũng giống hệt như chúng ta lớn lên về thuộc thể.

Khi tôi còn là đứa trẻ, tôi cầu nguyện: "Bây giờ con đi ngủ ...".

Nhưng tôi không còn cầu nguyện như thế nữa. Tất nhiên là Đức Chúa Trời giúp đỡ những con đỏ thuộc linh, nhưng Ngài mong muốn chúng ta lớn lên về thuộc linh.

Khi bạn lên mức của Đức Chúa Trời, thì mọi cái đều thay đổi. Theo mức tăng trưởng của bạn thì những đòi hỏi đối với bạn cũng tăng lên. Khi mà bạn đã nhận được sự sáng và sự răn dạy thì Đức Chúa Trời muốn bạn bước đi trong sự sáng đó.

"*Nhân danh Ta ... sẽ dùng tiếng mới mà nói*" (Mác 16:17). Tất cả tín đồ cần phải nói tiếng lạ. Bạn có thể làm điều này nhân danh Jê-sus.

"*Nhân danh Ta ... sẽ bắt rắn trong tay*" (Mác 16:17-18). Điều này có nghĩa là nếu vô tình có con rắn cắn bạn, bạn có thể rảy nó xuống và tuyên xưng sự miễn độc nhân danh Jê-sus. Thí dụ, sau vụ đắm tàu sứ đồ Phao-lô rơi vào một cái đảo, và khi ông đang xếp cành cây làm củi cho đống lửa thì một con rắn quấn tay ông. Mọi người nghĩ rằng, có lẽ ông ta đã phạm một tội ác nào đó khủng khiếp, vì có cảm tưởng như là ông bị ác báo. Họ nghĩ rằng ông sẽ chết. Nhưng ông chẳng hề ốm, chẳng hề chết. Lúc đó họ lại nghĩ ông là thần.

Ở miền đông bang Texas, một người bạn của tôi, người hầu việc Chúa, đi bắt cá trên con sông nhỏ với bạn bè mình, và ông bị một con rắn nước cắn. Những người còn lại hoảng sợ, vì họ là những người không tin. Người bạn tôi rảy con rắn xuống nhân danh Jê-sus và tiếp tục việc mình đang làm. Bạn bè ông theo dõi, và thấy ông chẳng bị hậu quả nào. Điều này thật tự nhiên, theo như Kinh Thánh.

Kinh Thánh nói: "*... nếu có uống giống chi độc, cũng chẳng hại chi*" (Mác 16:18). Điều này có nghĩa là nếu bạn vô tình ăn uống phải thứ gì bị nhiễm độc, thì bạn có quyền tuyên xưng sự miễn độc của mình nhân danh Jê-sus.

Có một người hầu việc Chúa kể một câu chuyện như thế này: nhiều năm trước có một đại hội ở thành phố Corpus Christi, bang Texas. Những người hầu việc Chúa không đủ khả năng để ở khách sạn tốt, cho nên họ ở tại một nhà trọ hạng hai. Trong nhà trọ không có hệ thống nước, nhưng trong mỗi căn phòng thì có bình chứa nước. Tất cả những người hầu việc Chúa ăn chung với nhau ở nhà ăn. Sau khi họ ăn xong, có ai đó bỗng thấy khó chịu. Cuối cùng có đến hai ba chục người bị đau nặng, nên họ bắt đầu cầu nguyện lẫn cho nhau. Khi họ cầu nguyện, thì được sự tỏ ra, rằng nước trong nhà trọ bị nhiễm độc, cho nên họ bảo những người còn lại đừng uống nữa. Rồi mọi người đều lành bệnh. Sau đó họ mang chỗ nước còn lại đến một trại lính thuỷ gần nhất và đề nghị kiểm tra nó. Những nhân viên phòng thí nghiệm nói lại với họ là nước bị nhiễm độc đến mức đủ để giết chết một trung đoàn lính.

Có kẻ nào đó đã định đùa ác với những người hầu việc Chúa đó, vì

mọi người đều biết là họ tin vào phép lạ và sự chữa lành. Không một ai trong nhóm đó cần đến sự giúp đỡ của y tế! Họ có quyền tuyên xưng sự miễn độc nhân danh Jê-sus, vì người ta đã cố thử đầu độc họ. Đây không phải là một giáo lý quá khích nào, điều này có nói đến trong Kinh Thánh: "*... đặt tay lên kẻ đau thì kẻ đau sẽ lành*." (Mác 16:18).

Hãy để ý, Chúa Jê-sus nói: "*Nhân danh TA ... sẽ dùng tiếng mới mà nói... đặt tay lên kẻ đau thì kẻ đau sẽ lành*." (Mác 16:17-18). Bạn đặt tay lên người ta nhân danh Jê-sus. Bạn nói tiếng lạ, còn Đức Thánh Linh cho bạn những gì bạn nói. Bạn có quyền có những điều đó nhân danh Jê-sus.

Chẳng có gì có thể mạnh mẽ hơn và hợp pháp hơn điều này. Một con cái Chúa bình thường nhất cũng có quyền như một người hầu việc Chúa, dùng danh Jê-sus để chống lại ma quỉ.

Có ai đó nói với tôi rằng, giá như anh ta có đủ đức tin, thì anh ta sẽ làm được những điều đã chép trong Kinh Thánh. Trong đoạn trích của chúng ta chẳng dính dáng gì đến đức tin. Jê-sus nói là NHỮNG KẺ TIN sẽ "nhân danh TA..." (câu 16-17). Bạn thì đã có đức tin. Nếu bạn tin vào danh Jê-sus thì hãy sử dụng nó. Đây không nói gì về sự ráng sức mà tin, mà nói về sự dạn dĩ đơn giản khi sử dụng những quyền hạn của mình và những gì vốn thuộc về chúng ta.

Trong giới làm ăn bạn có quyền sử dụng những gì của bạn. Khi đó bạn chẳng nghĩ xem có đủ đức tin không. Thậm chí ý nghĩ đó cũng chẳng bao giờ đến trong đầu bạn. Ai là người cần sự chữa bệnh, thì chỉ nhận được sự chữa lành khi hành động theo quyền của mình.

Quá nhiều khi người ta không tin vào sự chữa lành như cần phải tin. Họ chỉ đồng ý trong đầu là các chân lý đó đúng đắn. Có những người ngồi trong các Hội thánh của chúng ta, họ biết rằng lời Chúa là chân lý, nhưng cuối cùng không nhận được sự chữa lành. Họ không hành động theo đức tin và không sử dụng danh Jê-sus. Khi chúng ta hành động theo Lời Chúa, thì mọi sự đều thành. Gia-cơ đã nói: "Hãy làm theo lời, chớ lấy tin làm đủ..." (Gia-cơ 1:22). Đơn giản là chỉ cần nhận biết những gì thuộc về bạn, và hành động theo những điều đã biết (kiến thức) đó. Đó gọi là sử dụng các quyền lợi hợp pháp của mình. Gia-cơ cũng nói tiếp, là những người mà chỉ nghe Lời, mà không làm theo nó, họ tự lừa dối mình (Gia-cơ 1:22). Trong chúng ta có rất nhiều người đang tự lừa dối mình.

Hãy hành động với sự dạn dĩ giống như bạn hành động trong giới làm ăn. Danh Jê-sus cũng thuộc về tôi giống y như chân tôi và tay tôi vậy. Tôi sử dụng chúng đơn giản là vì chúng là của tôi. Bạn sẽ nhận thấy là ma quỉ sẽ cố thử gây cho bạn bối rối. Nó sẽ cố thử chống cự bạn. Nhưng danh Jê-sus là của bạn! Hãy sử dụng Nó đi nào!

Nhiều người cũng cầu nguyện, nhưng kết quả lại nói lên rằng lời cầu nguyện họ vô ích. Nếu lời cầu nguyện của bạn không mang lại kết quả, thì

bạn là kẻ thất bại trong việc cầu nguyện. Nếu bạn không trông đợi kết quả thì đừng cầu nguyện. Hãy cầu nguyện để có lợi. Những công ty lớn làm việc để thu được lợi nhuận. Chúng ta cần phải đặt vấn đề cầu nguyện cách thực tế.

Nền tảng của đất nước vĩ đại của chúng ta (USA) là niềm tin cơ đốc. Nền tảng của niềm tin cơ đốc là tôn giáo sống động, có một mối quan hệ với Đức Chúa Trời hằng sống, là Đấng lắng nghe những lời cầu nguyện và đáp lời chúng. Chúng ta cần phải cầu xin về những kết quả. Nếu chúng ta cầu xin mà không có kết quả, thì chúng ta phải tìm hiểu xem lý do ở đâu. Tất cả những gì vĩ đại trong niềm tin cơ đốc đều là sự siêu nhiên. Nếu không có kết quả, thì đó có nghĩa là chúng ta chỉ có hình thức mà không có thực lực. Tất cả những gì có ở nơi Đức Chúa Trời đang chào mời chúng ta - nếu chúng ta sẽ cầu xin. Nếu chúng ta chưa có đủ hết mọi sự, đó chỉ là do đường lối cầu nguyện của chúng ta chưa được điều chỉnh đúng. Đức Chúa Trời thì vẫn vậy.

Trong nhiều năm tôi có đến các Hội thánh mà ở đó hàng nhiều năm không có ai được cứu rỗi. Tại sao không quay trở lại những điều cơ sở và tìm hiểu cho ra lẽ? Đức Chúa Trời là chân thật. Các phép lạ vẫn còn đang diễn ra.

Trong những năm đầu của phong trào Ngũ tuần có một nhà truyền giảng tên là I.J. Giê-mi-sơn. Ông ta là một giáo sĩ dòng Trưởng lão. Ông ta kể lại, ông đến đọc bài giảng tại một thành phố miền tây đất nước, nơi đang bị cháy rừng. Khoảng mười giờ sáng, khi ông đang cạo râu ở hiệu cắt tóc thì có ai đó mang một bức điện tín vào, trong đó ghi lời đề nghị những người hay nhóm ở các lều trại cầu nguyện xin mưa. Tất cả cánh đàn ông trong hiệu cắt tóc bắt đầu bàn về những buổi nhóm ở các lều trại đó, là nơi mà có những người tin vào những chuyện tương tự hay nhóm họp. Nhưng họ sợ không dám mang bức điện đó đến lều trại. Lúc đó ngài Giê-mi-sơn đồng ý làm điều này, và trao bức điện cho người hầu việc Chúa. Ông kể rằng người hầu việc Chúa làm cho mọi người yên lặng, đọc lời đề nghị, rồi mọi người bắt đầu cầu nguyện. Sau đó họ cảm tạ Chúa về chuyện sẽ có mưa. Người hầu việc Chúa trả bức điện lại cho Giê-mi-son và nói rằng sẽ có mưa lúc mười giờ tối. Giê-mi-son cảm thấy bị sốc. Ông ta quay lại hiệu cắt tóc và kể cho mọi người ở đó nghe chuyện gì đã xẩy ra. Tất cả họ đều cười cợt và cùng đọc bản dự báo thời tiết có nói rằng sẽ không có mưa ít nhất là trong bốn hay năm ngày nữa.

Giê-mi-sơn đọc xong bài giảng của mình, quay trở về nhà và chuẩn bị đi ngủ. Vợ ông có giặt một ít đồ và đem quần áo đó ra phơi ngoài sân. Ông ta bông đùa rằng tốt hơn hết là bà mang quần áo đó vào trong nhà, vì sẽ sắp có mưa. Họ cùng cười với nhau, và khoảng 9.30 thì đi ngủ. Và ngay sau đó bị đánh thức dậy bởi tiếng sấm và sét. Cơn mưa đã đổ xuống!

Điều này đã khiến Giê-mi-sơn phải suy nghĩ. Sau các bài giảng của mình ông ta bắt đầu đến dự các buổi nhóm lều trại. Ông ngồi ở các hàng ghế cuối và để ý xem xét mọi sự. Ông không thể hiểu nổi tại sao trước đây ông không thấy những điều này. Trong Hội thánh có một người đàn bà có con gái bị điên. Ông nghe thấy rằng bà ta cùng một số người nữa trong Hội thánh dự định gặp nhau bên cạnh nhà thương điên để đuổi quỉ khỏi con gái bà. Bà mẹ dẫn theo mình cả chục người chị em. Giê-mi-sơn hỏi liệu ông có thể cùng đi không. Ông đến gặp họ ở nhà thương điên. Người giúp việc nói là họ không được vào, vì cô gái đang lên cơn điên và có thể giết chết họ. Họ dừng lại bên cạnh một căn phòng có bịt kín đệm bên trong, trong đó có một thiếu phụ trông giống như con thú. Cô ta kêu rít lên và phun nước miếng, mắt cô ta thì đảo điên. Suốt cả thời gian đó người giúp việc nói là họ không được vào, vì nếu họ vào thì anh ta sẽ mất việc. Nhưng dù sao anh ta cũng mở cửa. Người mẹ bước vào, còn tất cả những người đàn bà quì gối xuống và bắt đầu cầu nguyện. Giê-mi-sơn và người giúp việc thì đứng ở đằng sau và theo dõi.

Cô gái lui lại và leo lên ngang lưng tường. Cô ta nhẩy lao vào bà mẹ mình như một con thú, và bà mẹ tránh sang một bên. Cô gái bị ngã xuống, và chuẩn bị đứng lên lại. Người mẹ kìm giữ cô ta và nói: "Hãy ra khỏi nó, ma quỉ, nhân danh Jê-sus!" Giê-mi-sơn đứng và theo dõi say mê. Người mẹ liên tục nhắc lại câu đó trong vòng khoảng mười phút. Bỗng nhiên cô gái dịu lại và nhận ra được mẹ mình. Cô ta choàng tay ôm lấy cổ mẹ và hôn bà ta. Khi nhìn thấy hết mọi sự đó, Giê-mi-sơn bèn nói ông cũng muốn tiếp nhận Đức Thánh Linh. Ông nói rằng ông là ứng cử viên cho những lời cầu nguyện kiểu đó. Người mẹ này đã tin và đã nhận được gì mình mong muốn.

3. Bí quyết cầu nguyện có kết quả.

Giăng 16:23-24

"Trong ngày đó, các ngươi không hỏi ta về điều chi nữa. Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, điều chi các ngươi sẽ cầu xin nơi Cha, thì Ngài sẽ nhân danh Ta mà ban cho các ngươi.

Đến bây giờ, các ngươi chưa từng nhân danh Ta mà cầu xin điều chi hết. Hãy cầu xin đi, các ngươi sẽ được, hầu cho sự vui mừng của các ngươi được trọn vẹn. "

Chúng ta phải cầu xin Cha nhân danh Jê-sus. chúng ta phải cầu nguyện làm sao để lời cầu nguyện đó mang lại kết quả. Nếu không có kết quả thì chúng ta là kẻ thất bại trong lĩnh vực cầu nguyện.

Tôi nhớ tôi được đọc về đốc-tơ Sác-lơ Prais. Có ai đó gọi điện cho ông và đề nghị đến bệnh viện. Thông thường ông không làm như vậy vì thiếu thời gian, nhưng bởi vì người gọi điện đến trước kia khá thân thiết với ông, nên ông đồng ý đến. Người phụ nữ này đã tin Chúa nhờ công vụ của ông. Khi đến, ông được biết rằng bà ta đang sắp chết bởi bệnh ung thư. Nhưng cùng lúc đó bác sĩ cũng đến, cho nên Prais nói với người đàn bà đó là ông sẽ về nhà và cầu nguyện cho bà. Bác sĩ nói với ông là bà ta sắp chết đến nơi rồi. Bác sĩ cho rằng ý định cầu nguyện cho bà ta hoàn toàn không tồi chút nào, vì nó sẽ cho bà được yên dịu thần kinh. Nhưng đốc-tơ Prais nói rằng ông không hề có ý định cầu nguyện về sự yên dịu thần kinh bà ta, mà cầu nguyện về sự lành bệnh của bà ta! Bác sĩ rất ngạc nhiên, ông ta biết rằng điều đó không thể có được. Nhưng đốc-tơ Prais đã cầu nguyện, và bà ta đã lành bệnh! Ông ta đã cầu nguyện và tin vào kết quả.

P.C. Nel-son, một người hầu việc Chúa, bị xe cán, và các bác sĩ nói rằng ông sẽ mất một chân, nhưng ông đã lành lặn. Sau đó ông đã hướng dẫn các buổi nhóm chữa bệnh khắp cả nước trong các Hội thánh khác biệt nhau nhất. Có một lần ông dẫn một buổi nhóm cho những người báp-tít và cầu nguyện cho những người bị bệnh. Mục sư của một Hội thánh báp-tít ở Ar-kan-zas, trước kia cùng học với ông ở trường thần học, đã nghe thấy về các buổi nhóm đó. Ông đến dự một buổi nhóm như vậy trong một tâm trạng thù nghịch. Khi quay về nhà, ông kể về Nel-son cho người nhà mình nghe, và họ quyết định đi dự nhóm. Ông mang cả nhà đi, cả với bà mẹ của mình đang sống cùng nhà với họ.

Sang buổi sáng hôm sau, quanh bàn ăn sáng, họ bàn luận về buổi nhóm. Mục sư báp-tít cho rằng cầu nguyện cho mọi người trước đám đông là không đúng đắn, nhưng bà mẹ ông nói rằng về phần bà không định phê phán ông Nel-son đâu. Cuối cùng, đứa con út của họ lên tiếng, nó mới có khoảng năm tuổi. Nó nói là nó chỉ thấy có một điều khác biệt: bố của nó cầu nguyện cho mọi người trong buổi nhóm ngày chủ nhật, nói rằng: "Chúa ơi, hãy ban phước cho những người bệnh", nhưng thật ra không trông đợi là sẽ có điều gì đó xảy ra. Nel-son thì cầu nguyện như là ông đang trông đợi Đức Chúa Trời chữa lành cho họ ngay bây giờ. Điều này khiến người hầu việc Chúa đó phải suy nghĩ. Ông ta bèn quyết định cộng tác với những người tổ chức các buổi nhóm đó.

Ông ta cũng nhận ra rằng chính mình cần cầu nguyện và tin vào kết quả. Thật vô ích khi cầu nguyện mà bạn không trông đợi kết quả. Đức Chúa Trời nghe thấy và đáp lời cầu xin. Ngài muốn nghe thấy lời cầu nguyện của bạn và đáp lời chúng. Chẳng lẽ Ngài đặt tất cả những sự chỉ dẫn

về chuyện cầu nguyện vào trong Kinh Thánh chỉ để mà lấp khoảng trống trên các trang giấy? Tất cả là để cho lợi ích của chúng ta.

Ê-sai 43:25-26

25 Ấy chính Ta, là Đấng vì mình Ta mà xóa sự phạm tội ngươi; Ta sẽ không nhớ đến tội lỗi ngươi nữa.

26 Hãy nhắc lại cho Ta nhớ, chúng ta hãy biện luận cùng nhau, hãy luận lẽ đi, hầu cho ngươi được xưng công bình.

Hãy để ý rằng Đức Chúa Trời nói: "Hãy nhắc lại cho Ta nhớ". Những con người cầu nguyện đầy năng quyền đó là những người nhắc lại với Ngài về những lời Ngài hứa và lưu ý cho Ngài nhớ lại chính lời của Ngài.

Sác-lơ Phin-nây có lẽ là thí dụ điển hình nhất về chuyện phải cầu nguyện như thế nào. Ông ta nổi tiếng là một người cầu nguyện cho các cuộc phấn hưng, và chúng xảy ra. Ông ta có được thành tích xuất sắc nhất, và những người mà trở về với Chúa qua công vụ của ông, đến 85% vẫn còn trung tín với Chúa. Đó là kết quả chưa từng có kể từ thời sứ đồ Phao-lô. Mu-dy từng là nhà truyền giảng Tin lành vĩ đại, nhưng chỉ có 50% những người ăn năn bởi ông là còn ở lại với Đức Chúa Trời. Trong năm mươi năm cuối chúng ta có một phong trào to lớn, nhưng điều ai cũng biết, là ít hơn 50% những người đã trở về vẫn còn trung thành với Chúa. Kết quả của Phin-nây là tốt nhất kể từ thời sứ đồ Phao-lô nếu tính theo sự trường tồn của bông trái công vụ ông. Có cả những thành phố phải biến chuyển.

Thí dụ, tôi đọc thấy trong tiểu sử tự thuật của Phin-nây, rằng vào năm 1829 ông đến thành phố Rô-chét-stơ, bang Niu-Yóc, tổ chức nhóm ở đó, và hầu như mọi người trong thành phố đó tin nhận Chúa. Mọi tiệm rượu phải đóng cửa. Trong thành phố không còn tìm được chỗ nào có thể uống rượu. Sự phấn hưng mạnh đến nỗi, khi có một gánh xiếc đến thành phố, thì chỉ có hai người đến buổi trình diễn, và vì thế chương trình diễn của gánh xiếc phải huỷ bỏ. Mọi người ai cũng bắt đầu quan tâm đến Đức Chúa Trời. Sự phấn hưng cứ thế phát triển lên. Những người dân thành phố không còn thích thú những gì khác nữa.

Tôi cũng đọc thấy chuyện có lần Phin-nây đến một buổi nhóm. Sau khi ông nói khoảng mười lăm phút thì quyền năng của Chúa giáng xuống trên ông. Khoảng bốn trăm người ngã xuống sàn, mà đó là ở một Hội thánh dòng Trưởng lão! Ông ta không hiểu điều gì đã xẩy ra, nhưng sau đó được biết rằng tất cả họ còn là tội nhân và họ đã tin nhận Chúa khi quyền năng Chúa Trời giáng xuống trên họ. Phin-nây đã cầu nguyện cho phấn hưng. Ông ta quả thật là một con người cầu nguyện. Ông kể rằng có những lúc ông ta từng trải qua những sự cầu nguyện mà khiến ông phải băn khoăn. Ông nhận thấy mình đang nói với Chúa: "Chúa ơi, Ngài đâu có nghĩ là chúng con ở đây sẽ không có sự phấn hưng, đúng không? Ngài đâu có nghĩ là Ngài sẽ có thể giữ lại những phước lành của Ngài?" Ông khám phá ra

mình đang nhắc lại với Chúa về những lời hứa của Ngài.

Gióoc Uai-tơ-fiel, lại một người hầu việc Chúa nữa, ông đến từ nước Anh và truyền giảng trên các đường phố. Ông nói ở quảng trường trung tâm thành phố Boston, bang Mas-sa-chu-sets. Khi ông bắt đầu giảng, người ta phải leo lên các cây để nhìn thấy, vì đám đông xung quang quá đông đảo. Ông phải bảo họ tụt xuống, bởi vì khi quyền năng của Chúa giáng xuống, họ sẽ ngã từ trên cây xuống.

Smít Wigz-wơt nói rằng Đức Chúa Trời vui thích khi con cái Ngài với sự dạn dĩ của đức tin nói: "Chúa ơi, Ngài đã hứa như thế, bây giờ Ngài làm đi." Bạn nói điều đó với đức tin. Điều này thống nhất với những gì Chúa nói, vì Ngài đã nói: "*Hãy nhắc lại cho Ta nhớ.*" Họ đã nhắc lại với Đức Chúa Trời những gì Ngài đã nói. Nếu Đức Chúa Trời bảo chúng ta nhắc lại cho Ngài nhớ, thì, nào, chúng ta hãy làm điều đó. Trong Ê-sai 43:26 nói như vậy.

Khắp nơi chúng ta gặp những nan đề lớn. Có những người phải chết vì Đấng Christ. Có những người bệnh cần chữa lành. Có những người yếu đuối cần sức mạnh. Vai trò của bạn là gì? Bạn có đứng trong ý muốn Đức Chúa Trời không? Bạn có làm theo ý muốn Ngài không? Bạn có sống một phong cách đúng đắn trước mặt Chúa không? Lòng bạn có cáo trách bạn hay không? Nếu có, thì hãy làm hòa với Ngày ngay bây giờ đi. Cảm tạ Đức Chúa Trời là việc đó không chiếm nhiều thời gian đâu.

Dù bạn cầu nguyện cho bất cứ chuyện gì, đừng có đầu hàng trước khi thắng lợi. Đức Chúa Trời mong muốn đáp lời bạn. Đó là trận chiến thuộc linh chống lại các linh của bóng tối. Về điều này trong Ê-phê-sô 6:12 có nói đến:

Ê-phê-sô 6:12

"Vì chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy."

Hãy đứng thẳng trước Đức Chúa Trời toàn năng và không ngừng cầu nguyện, dù cho kẻ thù cố tìm cách cản trở bạn. Chúng ta có thứ vũ khí để chiến trận với ma quỉ. Vũ khí của chúng ta là Gươm Thánh Linh - là Lời Đức Chúa Trời, và Danh Jê-sus đầy năng quyền. Lũ quỉ không thể nào trụ nổi trước những cái đó. Bao giờ bạn cũng có thể đánh bại ma quỉ. Hãy cầu nguyện cho đến thắng lợi. Nếu bạn cầu nguyện cho người bệnh, hãy tuyên bố sự giải phóng họ nhân danh Jê-sus. Jê-sus đã nói: "*nhân danh Ta ... (những kẻ tin) ... đặt tay lên kẻ đau, và kẻ đau sẽ lành.*" (Mác 16:17-18). Hãy đặt tay lên họ và đòi hỏi sự giải phóng họ nhân danh Jê-sus. Bạn đang có nền tảng vững chắc dưới chân mình.

Nếu nan đề là tiền bạc, hãy cầu nguyện để chúng được giải tỏa ra, bởi vì tiền đang ở dây, trên trái đất này. Đức Chúa Trời không phải là kẻ nói

dối. Ngài không dự định in tiền ra và khiến chúng rơi như mưa xuống cho bạn. Đức Chúa Trời đã đặt tất cả bạc, vàng, các đàn súc vật trên hàng ngàn ngọn núi dành cho tôi và bạn. Ngài không dành những cái đó cho ma quỉ và bè lũ chúng nó. Ngài đã đặt những cái đó trên đất và ban cho A-đam quyền tể trị chúng. Sau đó A-đam đã phạm tội đảo chính và bán mình cho ma quỉ. Nhờ vậy ma quỉ đã trở thành chúa trời của thế gian này. A-đam trước là chúa trời của thế gian này theo nghĩa là ông đã được ban cho quyền tể trị, nhưng ông đã bán mình cho ma quỉ, và quyền tể trị đã chuyển sang cho nó. Nhưng cảm tạ Đức Chúa Trời, Jê-sus đã đến và đánh bại ma quỉ. Ngài đã ban cho chúng ta quyền sử dụng danh của Ngài.

Xưa kia có thời tôi còn sống trong nan đề, rất khó khăn chật vật. Sau đó tôi bắt đầu hiểu ra được điều gì đó. Chúa đã nói với tôi đừng cầu nguyện về tiền bạc nữa. Ngài bảo tôi đừng cầu xin Ngài ban tiền cho, vì chúng có ở ngay trước mũi tôi. Ngài răn dạy tôi để tôi nhân danh Jê-sus ra lệnh cho tiền đến. Tôi cần phải yêu cầu mọi điều mà tôi mong muốn hoặc tôi cần phải có. Ngài nói là Ngài muốn cho con cái Ngài có được mọi sự tốt nhất. Trong Lời Đức Chúa Trời Ngài nói rằng Ngài muốn cho con cái Ngài được ăn những sản vật tốt nhất của đất. Lời Ngài tuyên bố: "*Vậy nếu các ngươi vốn là xấu, còn biết cho con cái mình vật tốt thay, huống chi Cha các ngươi ở trên trời lại chẳng ban các vật tốt cho những người xin Ngài sao?*" (Ma-thi-ơ 7:11).

Chúng ta cần hiểu Đức Chúa Trời hành động theo những nguyên tắc nào. Đức Chúa Trời ban cho chúng ta danh Jê-sus. Ngài đã nói là Ngài sẽ chẳng cầm giữ không cho tôi những tiền của thuộc về chính tôi. Ngài không muốn để con cái tôi phải ăn uống chẳng ra sao. Nếu như vậy thì Ngài đã không phải là Cha thật. Ngài nhắc lại cho tôi rằng thậm chí đến kẻ ác cũng có thể là một người cha biết chăm sóc con cái mình, và ngay đến cả loài vật cũng còn chăm sóc cho thế hệ sau mình. Ngài nói rằng không có ai trong số các cha mẹ trên đất mong muốn làm cho con cái mình nhiều hơn so với Ngài. Ngài nói là vấn đề là ở chỗ con cái Ngài không muốn hợp tác với Ngài. Ngài bảo tôi, để tôi truyền lệnh cho ma quỉ phải rụt tay nó ra khỏi tiền của của tôi.

Nếu như bạn cầu nguyện về 100 rúp, thì bạn đặt toàn bộ trách nhiệm lên Ngài. Nhưng trách nhiệmlà thuộc về chúng ta, bởi vì nhờ Chúa Jê-sus chúng ta đã nhận được sự giải phóng.

Tôi bắt đầu làm ngay những gì Ngài nói cho tôi. Từ ngày đó đến nay tôi không cầu nguyện về tiền bạc nữa. Tôi chỉ giản đơn nói cho ma quỉ rụt tay nó lại khỉ tiền bạc của tôi. Tôi bao giờ cũng nói lên số tiền. Tôi luôn nói là các thiên sứ là các thần hầu việc, được cử xuống để giúp đỡ những kẻ được hưởng cơ nghiệp cứu rỗi. "Giúp việc" có nghĩa là phục vụ. Khi bạn đến tiệm ăn thì người bồi bàn phục vụ bạn.

Chúa đã cho tôi thấy sự minh hoạ đó, khi tôi đang cầu nguyện trong tâm thần. Thật sự là tôi đã có sự hiện thấy, và tôi nhìn thấy thiên sứ. Jê-sus báo cho tôi biết rằng đó là thiên sứ của tôi. Jê-sus nhắc lại cho tôi chỗ trong Kinh Thánh có nói: "*hãy để cho con trẻ đến cùng Ta, đừng ngăn trở*" (Ma-thi-ơ 19:14). Ngài cũng nói: "vì các thiên sứ của chúng nó trên trời thường thấy mặt Cha ta, là Đấng ở trên trời" (Ma-thi-ơ 18:11). Chúa Jê-sus đã nói điều này, khi các môn đồ quở trách mọi người chen chúc quanh Ngài khi Ngài đã mệt. Jê-sus nói với tôi rằng việc tôi lớn lên không làm tôi mất đi thiên sứ của mình. Chúa bảo tôi truyền lệnh cho các thần hầu việc của mình, tức là thiên sứ, đi và làm cho tiền xuất hiện. Tôi bắt đầu làm theo, và từ đó đến nay điều này vẫn đắc dụng.

Khi chúng ta cầu nguyện, chúng ta nhận những sự đáp lời mà chúng ta cần. Cầu nguyện là sự sống của Hội thánh. Tôi có cảm tưởng là chúng ta chỉ đang ở giai đoạn đầu của cuộc chiếm đoạt bằng cầu nguyện. Tôi cảm thấy Đức Chúa Trời sẽ làm nhiều hơn nữa trong những ngày sau rốt này. Tôi tin rằng chúng ta đang ở trong khởi điểm của trận chiến cầu nguyện mà nó sẽ kết thúc thời đại này. Hãy học cách cầu nguyện cho những người khác. Hãy cầu nguyện cho mọi người theo tên từng người. Đừng có gộp họ lại thành một đám đông và cầu nguyện về họ như về một nhóm. Đừng cầu nguyện đơn thuần về những kẻ tội nhân, mà hãy gọi tên từng người.

Trong Hội thánh mà lần cuối cùng tôi làm mục sư, chúng tôi có một buổi nhóm cầu nguyện rất dặc biệt. Tôi bảo mọi người đến vào chiều thứ năm và viết vào tờ giấy tên con người mà họ mong muốn được cứu nhất. Nếu đó là cả chồng và vợ, thì tên họ phải viết chung với nhau.

Thời tiết buổi chiều hôm đó thật rất tồi tệ, đóng băng và tuyết rơi. Tốt hơn cả là không nên ra đường nữa. Đó là thời tiết rất đặc biệt, và chúng tôi chưa kịp đề phòng. Nhưng dù sao vẫn có mười chín người đến buổi nhóm. Tôi đi thu lại tất cả những cái tên, đặt vào cái khay để tiền dâng hiến, và xáo trộn chúng. Sau đó chúng tôi chuyển nó theo những hàng ghế, và mỗi người nhận được một cái tên. Tôi lấy tờ giấy phần mình và nói rằng tôi sẽ cầu nguyện để cho con người này tin nhận Chúa trong đợt phấn hưng sắp tới. Tôi bảo họ hãy lắng nghe những gì tôi sẽ nói, và sau đó đồng ý với tôi. Tôi kết thúc lời cầu nguyện của mình, và chúng tôi cùng giơ tay lên cảm tạ Chúa về sự cứu rỗi của con người này. Tôi bảo mọi người không cần phải cầu nguyện cho người này nữa, vì mọi sự đã được dàn xếp. Chúng tôi đi hết các tên và cầu nguyện cho tất cả mọi người. Tất cả những ai mà chúng tôi cầu nguyện cho lúc đó đều đã tin nhận Chúa, ngoại trừ hai người. Sự thành công như vậy chưa bao giờ tôi gặp trong đời.

Khi truyền giảng tại một đại hội vào năm 1954, tôi gặp người đàn bà có người chồng ở trong số ngoại lệ mà chúng tôi đã cầu nguyện cho lúc

đó. Tôi được biết là ông ta cũng đã tin nhận Chúa. Các bạn biết không, tất cả những người mà chúng tôi cầu nguyện cho lúc đó, ngoại trừ hai người, đã tin nhận Chúa trong vòng một tháng, còn hai người kia thì năm sau mới tin nhận Chúa. Sau khi buổi thờ phượng ở đại hội đã kết thúc, đôi vợ chồng đó đến gặp tôi, và người chồng nói: "người anh em Ha-gin, tôi muốn ôm anh, bởi vì tôi bây giờ là anh em của anh." Ông ta nói rằng ông ta tin vào năm sau, sau khi họ chuyển đến Ca-li-for-nia.

Tôi rất vui sướng biết được rằng lời cầu nguyện vẫn có hiệu lực. Khi chúng ta cầu nguyện để được kết quả, dựa theo Lời của Đức Chúa Trời, thì Lời Chúa không làm cho chúng ta phải thất vọng.

4. Bí quyết cầu nguyện trong sự thuận ý và trong Thánh Linh

Ta đang nói về những bí quyết cầu nguyện. Đây là bí quyết cầu nguyện trong sự thuận ý:

Ma-thi-ơ 18:19

"Quả thật, ta lại nói cùng các ngươi, nếu hai người trong các ngươi thuận nhau ở dưới đất mà cầu xin không cứ việc chi, thì Cha ta ở trên trời sẽ cho họ."

Đừng có đặt ra những giới hạn cho câu này. Nào hãy tin lời nói của Đức Chúa Trời.

Đó cũng giống như câu chuyện về một em bé gái. Mục sư của nó bao giờ cũng nói: "Thực ra đây muốn nói ý khác," hoặc là "Ngầm định một điều hoàn toàn khác". Cuối cùng cô bé hỏi: "Nếu ý Chúa Jê-sus không phải là điều mà Ngài đã nói, thì tại sao Ngài lại không nói điều ý mình thật sự muốn nói?" Cũng đáng phải suy nghĩ đấy chứ. Nếu ý Ngài không phải là điều mà Ngài đã nói, thì tại sao Ngài lại không nói điều ý mình thật sự muốn nói? Tôi tin rằng Jê-sus đã nói chính điều mà ý Ngài muốn nói, và ý Ngài muốn nói cũng chính là điều Ngài đã nói.

Một thời gian trước đây tôi truyền giảng ở bang Texas trong kỳ Giáng sinh. Mặc dù tôi ở đó đã ba tuần, mục sư đề nghị tôi ở lại thêm chừng ấy thời gian nữa. Trước Giáng sinh còn lại một buổi nhóm nữa. Mục sư thông báo là mỗi năm họ trả một khoản tiền lớn cho tòa nhà của Hội thánh, và mỗi chủ nhật của tháng mười hai ông đều thu tiền dâng hiến cho mục đích này. Ông ta nói là nếu tôi đồng ý ở lại, thì ông ta sẽ tuyên bố thu tiền

dâng hiến để chi trả cho tòa nhà trước, sau đó sẽ thu cho tôi. Ông nó là ông cũng hiểu là tôi sẽ phải có những chi phí nhiều hơn lên trong kỳ Giáng sinh, nhưng trong những ngày nghỉ lễ đó tôi sẽ không giảng. Nhưng ông không dám tin chắc là dân sự của ông sẽ dâng nhiều thêm một chút. Nhưng dù sao tôi cũng đồng ý ở lại, và tin rằng cần bao nhiêu tôi sẽ nhận được đủ. Tôi viết thư cho vợ mình rằng tôi ở lại thêm một thời gian, và để chủ nhật tuần sau cô ấy mở Kinh Thánh theo Ma-thi-ơ 18:19 và thuận ý với tôi về một khoản tiền nhất định. Tôi nói răng tôi cũng sẽ là đúng như vậy. Chúng tôi cầu xin cùng một khoản tiền mà vẫn nhận được mỗi tuần.

Trong buổi chủ nhật sau đó mục sư thu tiền dâng cho tòa nhà, và sau đó cho tôi. Tôi nhận được nhiều hơn ba đô-la so với số chúng tôi đã thuận ý cầu xin.

Tôi lại viết thư cho vợ, yêu cầu cô ấy cũng làm đúng như vậy trong chủ nhật sau nữa. Khi tuần lễ kết thúc, chúng tôi nhận được một đô-la và 49 xu nhiều hơn số đã cầu xin.

Trong buổi thờ phượng chủ nhật trước Giáng sinh Hội thánh có một chương trình mững Giáng sinh nhỏ, nên tôi chỉ giảng có mười lăm phút. Sau đó, mục sư lại thu tiền dâng cho tòa nhà, sau đó cho tôi.

Sau buổi thờ phượng chúng tôi về nhà mục sư, và ông ta hỏi tôi nhận được bao nhiêu tiền trong tuần vừa rồi. Tôi trả lời là các chấp sự vẫn chưa nói gì với tôi. Bởi vì các chấp sự đang bận, nên mục sư và tôi đếm tiền. Tiền đã dâng hiến ít hơn hai mươi đô-la so với tôi và vợ đã cầu nguyện. Tôi đề nghị đếm lại, bởi vì tất cả số tiền phải có ở đó. Tôi kể với ông ta về chuyện mình với vợ cầu nguyện, và thêm rằng nếu tiền không thấy ở đó, thì tôi sẽ phải nói trong mỗi Hội thánh là Jê-sus nói dối, và Kinh Thánh là không đúng.

Tôi không có ý nói rằng những điều cầu xin sẽ rơi xuống cho chúng ta như trái anh đào chín rụng từ cây xuống. Bạn cần phải khăng khăng giữ vững điều của mình. Bạn phải quả quyết điều của mình trước mặt ma quỉ. Người ta thường đấu tranh đòi quyền lợi của mình trong bất cứ lĩnh vực nào. Họ sẽ không ngủ và làm mọi điều trong khả năng của họ. Nhưng khi chuyện động đến các vấn đề thuộc linh, thì họ nằm quay lưng sang một bên và nhắm mắt lại giả vờ chết. Chúng ta cần phải tỉnh ngộ ra và tìm kiếm câu trả lời. Lời Đức Chúa Trời là linh nghiệm. Rất nhiều lần trong khi cầu nguyện tôi hết lần này đến lần khác cứ phải đi qua vẫn một địa phận.

Nếu tôi có một chiếc nhẫn đắt tiền, và tôi thấy mình mất viên đá của chiếc nhẫn đó, thì chắc là tôi sẽ tìm kiếm kỹ càng nơi mà tôi có thể đánh rơi nó. Chắc là tôi phải quỳ xuống, bò trên đất nếu cần, để tìm viên đá đó. Tôi cũng làm điều giống hệt như vậy khi việc động đến vấn đề thuộc linh - tôi quay trở lại chỗ cũ.

Như vậy, tôi đã nói với mục sư rằng tiền phải có ở đó. Chúng tôi lại đếm lại, và lại thấy thiếu. Tôi đếm một phần, ông ta một phần. Sau đó ông ta đếm phần của tôi, và tôi - phần của ông ta. Và bằng các cách chúng tôi đều cùng đến một tổng số. Chúng tôi lại quyết định đếm lại. Ông ta nói rằng chúng mình có thể đếm suốt đêm cho đến khi nào nhận được điều mình cần.

Bỗng nhiên tôi nhớ ra là bà vợ mục sư có mua của tôi quyển Kinh Thánh trước buổi nhóm. Bà ta trả tiền cho tôi và bỏ vào phong bì 7 đô-la 50 xu. Lúc đó bà ta nói với tôi là bà muốn dâng tiền riêng cho tôi, ngoài số tiền thu của Hội thánh. Bà ta đề nghị tôi không nói điều này cho cả chồng bà nữa. Chỗ đó là 25 đô-la, mà tôi quên biến đi mất. Sau đó tôi nói với mục sư, là có người đã dâng cho tôi 25 đô-la, nhưng không nói là ai. Như vậy là tôi đã nhận được 5 đô-la nhiều hơn so với số chúng tôi đã cầu nguyện!

Hãy đứng vững trên Lời Chúa và nói rằng việc phải xảy ra như vậy. Hãy nhìn thẳng vào mặt cơn bão tố như Phao-lô đã làm. Lời của Chúa Jê-sus còn chính xác hơn lời của thiên sứ. Phao-lô đã nói: "*Vì đêm nay, một thiên sứ của Đức Chúa Trời, là Đấng mà ta thuộc về và hầu việc, có hiện đến cùng ta mà phán rằng*" (Công vụ 27:23). Ông kết thúc bằng những lời sau: "*Vậy, hỡi các ông, hãy vững lòng, vì ta có lòng tin cậy Đức Chúa Trời rằng sẽ xẩy ra như lời Ngài phán vậy*" (Công vụ 27:25).

Lời của Đức Chúa Trời chính xác hơn lời của thiên sứ. Hãy nhìn thẳng vào mặt các hoàn cảnh khó khăn và hãy nói: "Vậy, ta tin Đức Chúa Trời, rằng sẽ xẩy ra như lời Ngài phán cho ta." Bạn sẽ thấy tà ma và quỉ sứ phải lùi bước, và giải đáp sẽ đến. Hãy giữ vững điều của mình, và Đức Chúa Trời sẽ nghe thấy bạn. Hãy nhìn thẳng vào mặt những đám mây đen đang kéo đến và hãy nói: "Vậy, ta tin Đức Chúa Trời, rằng sẽ xẩy ra như lời Ngài phán cho ta." Bạn sẽ thấy tà ma và quỉ sứ phải lùi bước, và giải đáp sẽ đến. Hãy giữ vững điều của mình, và Đức Chúa Trời sẽ nghe thấy bạn.

Để lời cầu nguyện thuận ý có hiệu quả, các bạn cần phải có hai người và các bạn cần phải ở trên đất này. Điều này quả là hợp với chúng ta. Jê-sus đã hứa: "...*Cha ta ở trên trời SẼ CHO HỌ*" (Ma-thi-ơ 18:19).

Vào năm 1957 tôi dến giảng ở Sa-lem bang Ô-re-gôn, trong thời gian đợt khủng hoảng kinh tế. Ô-re-gôn đặc biệt bị thiệt hại nhiều do đợt khủng hoảng này. Có một người anh em là thợ cơ khí bị mất việc, đã giúp tôi thay bộ phanh mới vào xe tại nhà anh ta. Anh đã làm thợ cơ khí ở một công ty đã mười chín năm, nhưng xí nghiệp đó dã buộc phải đóng cửa.

Sau buổi nhóm người thợ cơ khí đó và vợ anh mời tôi và vợ tôi đến ăn trưa. Họ kể chuyện điều gì đã xẩy ra sau bài giảng của tôi về đoạn Kinh Thánh theo Mác 11:23: "*ai sẽ nói ..., nếu người chẳng nghi ngại trong lòng, nhưng tin chắc lời mình nói sẽ ứng nghiệm, tất điều đó sẽ thành cho*."

Trong buổi nhóm tôi yêu cầu mọi người tiến lên phía trước và bởi

đức tin nói ra điều gì mà họ muốn nhận được trong đời. Trên đương về nhà, người vợ hỏi chồng mình đã nói gì. Sau đó anh ta hỏi lại cô cũng đúng câu hỏi đó. Họ có một mảnh đất mà họ đã nhiều năm tìm cách bán; cô nói rằng đã xin để bán được mảnh đất đó. Anh nói rằng cũng xin chính điều đó.

Ngày hôm sau vào bữa ăn sáng cô đề nghị chồng đến gặp đại lý bất động sản và đăng ký lại vào bản thông báo cần bán. Anh đến gặp đại lý, và họ nói rằng mảnh đất đó không thể bán được đâu. Người anh em đó nói với đại lý rằng dù sao đi nữa anh cũng muốn đăng ký bán mảnh đất. Nhân viên đại lý đồng ý và đề nghị nói chuyện với một người đã từng muốn mua mảnh đất đó với giá rẻ hơn. Anh thợ cơ khí tìm gặp người kia và biết được rằng ông ta vẫn có ý định với mảnh đất đó và thậm chí còn chịu mua nó theo cái giá của đôi vợ chồng của chúng ta. Suốt hai năm đôi bạn này cần tiền và lẽ ra đã có chúng rồi, chỉ cần họ *đã nói ra*. Thay vào chỗ hết lòng tin, họ lại cầu nguyện để Đức Chúa Trời làm một cái gì đó. Nhưng chúng ta vẫn cần phải đóng góp phần của mình vào.

Người anh em đó cũng làm việc kiếm thêm trong rừng, khi thời tiết thuận lợi. Người mà đã mua mảnh đất của anh ta thì có một đội xe tải, và đề nghị anh làm việc. Anh đồng ý. Công việc ổn định, và lương lại cao hơn 100 đô-la so với chỗ làm việc trước của anh. Vợ anh ta nói rằng họ vẫn luôn luôn biết trong Kinh Thánh có đoạn Mác 11:23-24, nhưng chỉ đến bây giờ họ mới lần đầu tiên thực hành theo điều đã chép trong đó.

Thật đáng buồn, khi những người cơ-đốc nhân đầy dẫy Đức Thánh Linh sống mà không bao giờ hành động theo Lời Chúa. Lời Chúa là chân lý. Jê-sus không nói là: có thể sẽ có, hay là có xác xuất sẽ có. Ngài tuyên bố rất dứt khoát là SẼ CÓ! Nếu các bạn thỏa thuận xong điều gì, thì điều đó sẽ được làm thành. Thay vì tranh luận với Kinh Thánh, tại sao bạn lại không đứng về phía của nó?

Nhiều năm về trước, khi tôi còn ở trong Hội thánh báp-tít, bạn của tôi làm việc trong ga-ra của người anh mình, nó chỉ vừa vặn chứa được một cái xe ô-tô. Đó là vào thời gian khủng hoảng kinh tế. Người anh trả cho anh ta 3 đô-la một tuần kèm với nuôi ăn. Ngoài ra, hai người anh em còn cố gắng giúp đỡ cha mẹ mình, là những người rất nghèo. Tôi nhớ có lần tôi ghé qua để nói chuyện với người bạn mình, đang lúc anh ta phải làm việc với một cái xe. Người anh vừa mới đi khỏi xong. Anh bạn nói với tôi, là muốn cầu nguyện cùng tôi về một vấn đề. Anh vẫn thường gặp gỡ với một cô gái và đã có ý muốn cưới vợ, nhưng không thể cho phép mình điều đó với đồng lương 3 đô-la một tuần. Anh muốn tôi cầu nguyện về một việc làm tốt cho anh, vì thậm chí anh không có cả quần để diện ngày nghỉ. Anh kể là anh đã nộp đơn xin việc một nơi, nhưng ở đó người ta nói rằng còn 2000 người xếp hàng trước anh. Anh định đến xin việc một nơi khác nữa, vào một nhà máy, và đề nghị tôi thuận ý với anh để anh nhận được việc làm tại

đó. Mặc dù vào những ngày đó hơi khó có được việc làm, nhưng anh vẫn tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm gì đó cho anh.

Tôi nhắc lại cho anh đoạn Ma-thi-ơ 18:19, và chúng tôi thuận ý với nhau là công việc đó sẽ đến với anh sau mười ngày nữa. Đến ngày thứ mười người ta gọi điện đến cho anh, và anh nhận được việc làm với 10 đô-la một tuần. Không lâu sau đó anh mua cho mình đôi bộ com-plê, và chín tháng sau thì cưới vợ với việc làm 10 đô-la mỗi tuần. Sau một thời gian anh được thăng chức, với đồng lương khá tử tế. Sau đó Đức Chúa Trời kêu gọi anh đi truyền giảng, và anh thành người hầu việc Chúa. Đây là kinh nghiệm đầu tiên của tôi áp dụng thực tế câu Kinh Thánh này. Nó hữu hiệu, bởi nó là một phần của Lời Chúa. Bạn có thể rất hùng mạnh trong cầu nguyện riêng, nhưng lời cầu nguyện của bạn sẽ được tăng thêm sức rất nhiều, nếu có một ai nữa hòa nhập cùng với bạn.

Tôi nhớ Smít Wigz-wơt kể về một người chị em ở Hội thánh trưởng lão đã đến hội truyền giáo của họ và nhận được báp-tem Đức Thánh Linh. (Có thể bạn cũng đã từng trải qua giống như vậy: khi bạn vừa mới nhận được điều này, thì bạn nghĩ là bây giờ mọi người sẽ vui sướng về điều đó, nhưng sau đó bạn nhận ra rằng còn lâu mới thế!) Người chị em này quay trở lại Hội thánh mình và bắt đầu nói tiếng lạ, và sau đó người ta mời chị đi khỏi họ. Chồng của chị ở trong ban quản trị Hội thánh, và người ta yêu cầu ông để ông chấm dứt chuyện này, hay là họ sẽ đuổi bà ta ra vĩnh viễn. Ông ta trở về nhà đầy giận giữ và đòi hỏi bà phải lựa chọn giữa Đức Thánh Linh và ông ta. Ông cho bà thời hạn mười ngày. Bà báo cho người anh em Wigz-wơt biết về chuyện đó và đề nghị ông đến và cầu nguyện cùng với bà. Khi ông đến nơi thì thấy mắt bà đang đỏ ngầu lên vì khóc. Bà nói là ông đã đến muộn, nhưng dù vậy Wigz-wơt quả quyết với bà là Đức Chúa Trời chưa bao giờ cử ông đi muộn cả. Bà ta bèn kể hết mọi chuyện cho ông, và nói rằng đây đã là ngày thứ mười.

Vào bữa ăn sáng ngày hôm đó ông chồng hỏi bà là bà đã nghĩ ra sao. Bà trả lời ông là bà không thể chối bỏ Đức Thánh Linh, nên ông đã đóng gói đồ đạc và bỏ nhà đi. Wigz-wơt nói với bà là nếu họ thuận ý với nhau trong cầu nguyện, thì chồng bà sẽ quay trở lại. Bà ta trả lời: "Ông thật không biết chồng của tôi!"

Ông trả lời: "Vâng, tôi không biết ông ta, nhưng tôi biết Jê-sus của tôi." Bà ta báo cho ông biết là chồng bà không bao giờ sai lời của mình. Một lúc sau Wigz-wơt mới thuyết phục được bà về điều nói trong Lời Chúa. Tất cả những gì cần làm là thuận ý với nhau trên đất. Cuối cùng bà ta cũng đồng ý cầu nguyện với Wigz-wơt. Họ cầu nguyện và nài xin để người chồng bà quay về. Khi họ cầu nguyện, bà ta khởi sự cầu nguyện trong Thánh Linh. Wigz-wơt nói với bà là khi chồng bà quay về (ông không nói "nếu"), thì bà phải rất ân cần với ông, như là không có chuyện gì xảy ra cả.

Ông thêm rằng khi người chồng ngủ say, thì bà phải đi sang phòng khác để cầu nguyện trong Thánh Linh, và khi nào bà sẽ đầy dẫy Đức Thánh Linh thì đi đến bình tĩnh đặt tay trên người chồng và đòi lại linh hồn của ông ta.

Wigz-wơt đi về, và chồng người đàn bà đó quay trở lại ngay tối hôm đó. Bà ta nấu món ăn mà ông ưa thích nhất, và đến đêm, khi ông nằm ngủ, bà ta đặt tay lên ông và đòi lại linh hồn của ông ta. Vừa khi bà ta chạm đến ông, ông bật dậy khỏi giường và kêu Chúa cứu ông. Sau đó ông thú nhận rằng, dù ông là thành viên của ban quản trị Hội thánh, nhưng ông chưa được tái sanh. Ông ta ngay lúc đó ăn năn quay về với Chúa và vài phút sau được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Tất cả chuyện này xẩy ra chỉ bởi vì Wigz-wơt và người đàn bà này dã thuận ý với nhau cầu nguyện.

Rô-ma 8:26

"Cũng một lẽ ấy, Đức Thánh Linh giúp cho sự yếu đuối chúng ta. Vì chúng ta chẳng biết sự mình phải xin đặng cầu nguyện cho xứng đáng, nhưng chính Đức Thánh Linh lấy sự thở than không thể nói ra được mà cầu khẩn thay cho chúng ta."

Đốc-tơ P.K. Nelson khẳng định là trong bản gốc tiếng Hy-lạp nói rằng Đức Thánh Linh cầu thay cho chúng ta bằng "những lời thở than không phát thành âm rõ ràng." Lời nói phát âm rõ ràng là lời nói bình thường của chúng ta. Trong đoạn này đang nói về sự cầu nguyện bằng tiếng lạ. Điều này không trái ngược với điều mà Phao-lô nói trong 1 Cô-rinh-tô 14:14: "*... nếu tôi cầu nguyện bằng tiếng lạ, thì tâm thần tôi cầu nguyện, nhưng trí khôn tôi lơ lửng.*" Trong bản dịch Kinh Thánh rộng nghĩa có nói thế này: "...tâm thần tôi (nhờ Đức Thánh Linh trong tôi) cầu nguyện ..."

Chúng ta không biết cầu nguyện thế nào cho đúng. Trí khôn bình thường của chúng ta không biết cầu nguyện thế nào cho đúng. Thí dụ tôi cầu nguyện cho ai đó mà tôi biết, và tôi xin Đức Chúa Trời ban phước cho anh ta, thì tôi đơn giản là làm cho lương tâm mình được yên ủi, để nói rằng mình đã cầu nguyện cho con người này. Có thể nói bất cứ cái gì, nhưng chúng ta không biết cầu nguyện thế nào cho đúng. Cảm tạ Đức Chúa Trời vì Đức Thánh Linh giúp đỡ chúng ta trong sự yếu đuối của chúng ta.

Đó hoàn toàn không có nghĩa là Đức Thánh Linh sẽ làm việc đó một cách không phụ thuộc vào bạn. Nếu thế thì Đức Thánh Linh phải chịu trách nhiệm về đời sống cầu nguyện của bạn rồi, nhưng Ngài không chịu trách nhiệm về chuyện đó, và Kinh Thánh dạy rằng *bạn* phải chịu trách nhiệm. Đức Thánh Linh không bị buộc phải cầu nguyện thay chỗ của bạn, nhưng Ngài được cử đến để giúp đỡ bạn trong mọi lĩnh vực của cuộc sống, kể cả đời sống cầu nguyện của bạn. Những lời thở than đó xuất phát từ tâm thần bạn và đi ra từ cửa miệng bạn, đó là Đức Thánh Linh đang giúp đỡ bạn. Trong chuyện này có một cái gì đó không thể diễn tả nổi bằng lời.

Những lời than thở đó được Đức Thánh Linh cảm động, và nó xuất phát từ bản thể bề trong của bạn. Thường thường cầu nguyện theo cách đó là bạn cầu thay. Cầu thay là lời cầu nguyện cho người khác.

Sác-lơ Phin-nây bắt đầu sự hầu việc Chúa như một người dòng Trưởng lão, về sau ông trở thành nghị viên quốc hội. Ông biết một điều gì đó về Đức Thánh Linh. Ông nổi tiếng là một người cầu nguyện sinh phấn hưng. Có một lần Phin-nây dẫn một buổi thờ phượng phấn hưng tại một thành phố. Vợ của một trong những bác sĩ đầu ngành của thành phố là một cơ-đốc nhân tuyệt vời, nhưng chính ông bác sĩ lại là người không tin. Ông ta thường cười nhạo bà vợ mình. Bà ta nghĩ ra là Phin-nây vốn là một luật sư có thể giúp được chồng của bà. Bà không ngừng mời Phin-nây đến nhà họ vào một ngày nào rảnh rỗi. Ông đồng ý đến vào thứ hai giờ nghỉ ăn trưa.

Ông bác sĩ này có một người anh là chủ nông trại, là người rất tin Chúa. Ông thường đi dự các buổi nhóm của Phin-nây. Người anh em chủ nông trại này khi đó đang ở tại nhà của họ, và khi Phin-nây đến vào thời gian đã hẹn, thì tất cả đã ngồi quanh bàn ăn. Người đàn bà đề nghị Phin-nây cầu nguyện, và khi ông cúi đầu để cầu nguyện, thì cảm nhận thấy trong tâm linh rằng Chúa muốn để người anh em kia cầu nguyện. Ông kia bắt đầu cầu nguyện thì bỗng nhiên ôm bụng và bắt đầu kêu than. Ông bật dậy khỏi bàn và bỏ chạy vào phòng ngủ của mình.

Ông bác sĩ nghĩ là ông ta bị khó chịu thuộc thể, nên chạy theo để giúp ông ta. Phin-nây theo sau ông ta. Khi Phin-nây đi vào phòng thì ông bác sĩ đang đi ra để lấy túi thuốc của mình, vì nghĩ rằng người anh bị nôn nao ở dạ dày. Phin-nây đã biết nguyên nhân ở đâu. Ông ngăn bác sĩ lại và nói rằng người anh được bình yên vô sự. Ông nói với người bác sĩ là anh của ông ta đã chiến đấu và cầu thay trong tâm linh, và ông đã cầu nguyện cho linh hồn tội lỗi của bác sĩ. Bác sĩ tránh khỏi đôi tay Phin-nây và nói rằng không tin vào điều đó. Ông ta ra ngoài, còn Phin-nây đi vào căn phòng, quì gối xuống bên cạnh người anh của ông ta và bắt đầu cầu nguyện.

Có thể giúp mang gánh nặng thuộc linh cũng giống hệt như gánh nặng thuộc thể. Phin-nây kể là một lúc sau ông cảm thấy gánh nặng đó chuyển sang trên ông. Suốt bốn mươi lăm phút họ khóc lóc và kêu than. Khi bạn làm điều này, có lúc thấy như chính linh hồn mình bị hư mất, nhưng thực ra không phải vậy. Vì cớ bạn tiếp nhận gánh nặng của ai đó trên mình, nên bạn thực sự cảm thấy bên trong lòng cứ như mình chưa được cứu. Đó là sự cầu thay cho những linh hồn chưa được cứu. Nếu Thần của Đức Chúa Trời giáng trên bạn, và trong lòng bạn phát sinh những lời kêu than, thì chớ dừng lại mà hãy cầu nguyện cho đến cùng. Đó không phải là những sự than vãn của xác thịt, mà là kêu than của Thánh Linh, khi Đức Thánh Linh chiếm hữu bạn trong sự cầu nguyện.

Phin-nây kể là cầu nguyện xong thì họ bật lên cười. Bao giờ cũng

phải cầu nguyện cho đến khi cảm giác khải hoàn đến. Đi xuống gác, Phin-nây gõ cửa phòng làm việc của bác sĩ. Ông nói là muốn chuyển cho ông lời của người anh. Bác sĩ mở cửa và hỏi anh mình cảm thấy thế nào. Phin-nây trả lời là ông ấy đã cầu nguyện cho linh hồn tội lỗi đáng thương của bác sĩ. Ông nói thêm là họ đã cầu nguyện đến tận cùng, và ông ta đã được cứu. Phin-nây kể là ông bác sĩ cúi gục đầu xuống và bật khóc. Sau đó ông phủ phục xuống trên đầu gối và đã được cứu một cách kỳ diệu.

Vâng, sự cầu thay có tồn tại. Vâng, có chức vụ cầu thay. Đừng sợ hãi không phục tùng nó. Phao-lô nói: "*Vì khi tôi cầu nguyện bằng tiếng lạ thì tâm thần tôi cầu nguyện ...*" (1 Cô-rinh-tô 14:14). Tâm thần tôi không phải là trí óc tôi. Đức Thánh Linh giúp đỡ tôi. Tôi không biết cầu nguyện như thế nào cho phải. Vì thế nên tôi bắt đầu bằng cầu nguyện trong Thánh Linh, và thường xuyên tôi nhận được sự tỏ ra phải cầu nguyện về điều gì. Dù bạn có nhận được sự tỏ ra hay không, hãy cứ cầu nguyện, vì đó là theo Kinh Thánh.

Một người hầu việc Chúa trẻ tuổi ở bang Texas bị tai nạn ô-tô do một gã say rượu gây ra. Khi bố của anh ta đi đến bệnh viện, các bác sĩ báo rằng con của ông bị gẫy cổ, và anh ta bị liệt từ thắt lưng trở xuống. Dường như không còn chút hy vọng nào để lành bệnh.

Người bố đến vào ngày hôm sau và thấy con trai đang mê man bất tỉnh. Ông nói với các bác sĩ là sẽ ở lại cả đêm và sẽ cầu nguyện. Người bố cầu nguyện bằng tiếng lạ suốt cả đêm - gần mười tiếng đồng hồ.

Đến sáu giờ sáng ông đến gần giường bệnh của con trai và nhìn thấy anh ta nằm với đôi mắt đang mở. Người con quả quyết với ông bố là mọi sự đều ổn thỏa, bởi vì Đức Chúa Trời đã chữa lành bệnh cho anh ta. Anh nói là anh cảm nhận thấy điều đó trên toàn thân thể. Hai người bèn bắt đầu tôn vinh Chúa. Bác sĩ vào, và chàng thanh niên nói với bác sĩ là Đức Chúa Trời đã chữa lành cho anh ta. Anh đề nghị bác sĩ tháo gỡ chỗ bó bột, nhưng bác sĩ từ chối, bởi vì anh ta đã bị gãy cổ và xương sống. Sau nhiều lời nài nỉ, người ta soi X-quang cho anh ta, và thậm chí không xác định nổi chỗ gãy trước nằm ở đâu. Người ta giữ anh lại đôi bữa rồi cho xuất viện. Anh đã được chữa lành một cách kỳ diệu và đến ngày nay vẫn rao giảng Tin lành.

Người cha đã thành công khi ông bắt đầu cầu nguyện trong Thánh Linh. Ông đã tiếp nhận sự trợ giúp trong cầu nguyện của Đức Thánh Linh. Sức mạnh lời cầu nguyện của bạn sẽ tăng lên một trăm phần trăm nếu bạn sẽ cầu nguyện trong Thánh Linh và bằng tiếng lạ.

- Hết -